

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. április 22. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta és 2013. április 24. napján nyilvánosan kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt az **I. rendű vádlott ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2012. május 22. napján kihirdetett **1.B.1293/2008/612.** számú ítéletének **az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., az V. r., a VI. r., a VII. r. és a VIII. r. vádlottakra vonatkozó részét m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint :

Megállapítja, hogy az V. r. vádlott jelenlegi neve **(1. sz. név).**

Az I., II., III. r. vádlottak lopás büntetteként értékelt cselekményét **társtettesként elkövetett csalás büntettének [Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés c) pont, (7) bekezdés b) pont],**
a IV. r. vádlott lopás büntetteként értékelt cselekményét **társtettesként elkövetett csalás büntettének [Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (6) bekezdés a) pont],**
az I., II., III. r. vádlottak 2 rb. csalás büntette kísérleteként értékelt cselekményét **2 rb. társtettesként elkövetett csalás büntette kísérletének [Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés a), c) pont, egy esetben (6) bekezdés b) pont, egy esetben (5) bekezdés b) pont]**

m i n ő s í t i.

Az I., V., VI., VII. r. vádlottak kábítószerrel kapcsolatos cselekménye a Btk. 282/A. § (1) bekezdés **4. fordulatába** ütközik és a (3) bekezdés szerint minősül.

A II. r. vádlott kábítószerrel kapcsolatos cselekménye a Btk. 282/A. § (1) bekezdés **4. fordulatába** ütközik és aszerint minősül,
míg a VIII. r. vádlott kábítószerrel kapcsolatos cselekménye a Btk. 282. § (1) bekezdés **3. fordulatába** ütközik és aszerint minősül.

Az I. r. vádlott börtönének tartamát 8 (nyolc) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 6

(hat) évre,

A II. r. és a III. r. vádlottak börtönének tartamát 5 (öt) évre,

A IV. r. vádlott fogházának tartamát 3 (három) év börtönre

s ú l y o s í t j a .

Megállapítja, hogy a II. r. vádlott 2007. december **29-től** volt előzetes letartóztatásban, míg az V. r. vádlott 2010. május **3-ig** volt házi őrizetben.

A II. r. vádlott által a 2007. december 21-től 2007. december 23-ig és a 2007. december **29-től** 2008. december 20-ig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe.

A VIII. r. vádlottal szemben a Szegedi Városi Bíróság 16.Bk.**225/2007/2.** számú ítéletével kiszabott 6 (hat) hónap fogház végrehajtását tekinti elrendeltnek.

Az **I., II., V., VI. r.** vádlottakkal szemben személyenként **2.874.000,- (kettőmilliónyolcszázhetvennégyezer) forint**ra vagyonekőbzást rendel el.

Az **I., II., III., IV. r.** vádlottakat **egyetemlegesen kötelezi [magánfél megnevezése] magánfél** (képviselője dr. Berki Ádám,[település, utca, házszám]) részére az ítélet jogerőre emelkedésétől számított **15 (tizenöt) napon belül 73.600.000,- (hetvenhárommillió-hatszázezer) forint** kártérítés, valamint az államnak külön felhívásra a **III., IV. r. vádlottakat egyetemlegesen 900.000,- (kilencszázezer) forint** illeték megfizetésére, melyből az **I., II. r. vádlottakat egyetemlegesen 90.000,- (kilencvenezer) forint** illeték megfizetésére kötelezi.

A Bjk.395/2008/**XIII.** tétel alatti bűnjel lefoglalását tekinti megszüntetettnek.

A Bjk.II.13/2008/**43.** tétel alatti, (2. sz. név) megőrzésében lévő bűnjel lefoglalását megszünteti.

A Bjk.395/2008/**V.** alatti bűnjeleket I. r. vádlottnak rendeli kiadni.

A **VI. r.** vádlottnak kiadni rendelt bűnjelek nyilvántartási száma helyesen: Bjk.395/2008/**XI/1-6.**

Kötelezi az **I., II., III., IV. r.** vádlottakat egyetemlegesen az elsőfokú eljárásban felmerült további **307.268,- (háromszázhetezer-kettőszázhatvannyolc) forint**, az **I. r. vádlottat 21.000,- (huszonegyezer) forint**, a **III. r. vádlottat 28.800,- (huszonnyolcezer-nyolcszáz) forint**, a **IV. r. vádlottat 148.500,-**

Bf.I.84/2013/27.

(egyszáznegyvennyolcezer-ötszáz) forint megfizetésére külön felhívásra az állam

javára.

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek az I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII. r. vádlottakra vonatkozó részét **helybenhagyja.**

Kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből **a III. r. vádlottat 46.500,- (negyvenhatezer-ötszáz) forint, a IV. r. vádlottat 15.000,- (tizenötezer) forint , a VIII. r. vádlottat 15.000,- (tizenötezer) forint bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.**

Megállapítja, hogy

az I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma [szám],

a II. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma [szám],

a IV. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma [szám], lakcíme: [település, utca, házszám],

a VII. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma [szám],

a VIII. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma [szám], lakcíme [település, tér, házszám, emelet, ajtószám].

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottat társtettességben elkövetett lopás büntette, 2 rb. magánokirat-hamisítás vétsége, 2 rb. társtettességben elkövetett csalás büntettének kísérlete és társtettességben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt halmazati büntetésül 6 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra,

a II. r. vádlottat társtettességben elkövetett lopás büntette, 2 rb. magánokirat-hamisítás vétsége, 2 rb. társtettességben elkövetett csalás büntettének kísérlete és társtettességben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra,

a III. r. vádlottat társtettességben elkövetett lopás büntette, 2 rb. magánokirat-hamisítás vétsége és 2 rb. csalás büntettének kísérlete miatt halmazati büntetésül 4 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra,

a IV. r. vádlottat társtettességben elkövetett lopás büntette miatt 2 év 2 hónap fogházra és 3 év közügyektől eltiltásra,

az V. r. vádlottat társtettességben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 4 év 6 hat hónap börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra,

a VI. r. vádlottat társtettességben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 6 év fegyházra és 6 év közügyektől eltiltásra,

a VII. r. vádlottat társtetteségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete miatt 3 év 6 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra,
a VIII. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette miatt 10 hónap börtönre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett I-VII. r. vádlottak esetében az előzetes fogvatartásban és a házi őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

A VI. és VIII. r. vádlottakkal szemben korábban kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelte, a magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

Rendelkezett a bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költségből I., II., III. és IV. r. vádlottakat egyetemlegesen 1.272.138,- forint, I., V., VI. és VII. r. vádlottakat egyetemlegesen 458.472,- forint, I. és II. r. vádlottat egyetemlegesen 7.700,- forint, valamint I. r. vádlottat 202.358,- forint, II. r. vádlottat 84.582,- forint, III. r. vádlottat 25.920,- forint, IV. r. vádlottat 105.320,- forint, V. r. vádlottat 126.720,- forint, VI. r. vádlottat 70.375,- forint, VII. r. vádlottat 205.708,- forint, míg VIII. r. vádlottat 324.643,- forint megfizetésére kötelezte, 151.419,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentettek be:
az ügyész az I., II., III., IV., V. és VI. r. vádlottak terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazása érdekében.

I. r. vádlott és védője enyhítés,
II. r. vádlott és védője enyhítés,
III. r. vádlott és védője elsődlegesen tévedés okából, másodlagosan bűncselekmény, illetőleg bizonyítékok hiánya okából történő felmentés, harmadlagosan enyhítés,
IV. r. vádlott védője elsődlegesen bűncselekmény, illetőleg bizonyíték hiánya okából felmentés, másodlagosan enyhítés,
V. r. vádlott és védője enyhítés,
VI. r. vádlott és védője enyhítés, az előzetes fogvatartásban töltött idővel egyező mértékű szabadságvesztés és börtön fokozat alkalmazása,
VII. r. vádlott és védője enyhítés,
Bf.I.84/2013/27.

VIII. r. vádlott védője enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. A tényállás kiegészítése mellett a II/a. alatti cselekmény csaláskénti minősítését, a II/b-c. alatti cselekmények bünszövetségben elkövetettkénti

minősítését, II-III. alatti cselekmények minősítése jogszabályi alapjának kiegészítését, a jogi indokolás kiegészítését, a polgári jogi igény érdemi elbírálását, valamint I., II., III., IV., V., VI. r. vádlottakkal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabását indítványozta.

A főügyészség képviselője a nyilvános ülésen a módosított fellebbezést azzal a kiegészítéssel tartotta fenn, hogy álláspontja szerint az I., II., V., VI. és VII. r. vádlottak a kábítószerrel visszaélést is bünszövetségben követték el, továbbá I., II., valamint V., VI., VII. r. vádlottakkal szemben vagyonelkobzás elrendelését is indítványozta.

A fellebbezési eljárásban az I. r. vádlott védője a Btk. 24. § (2) bekezdésének alkalmazásával - tekintettel arra, hogy álláspontja szerint az I. r. vádlott a cselekmény elkövetésekor is súlyos fokban korlátozott volt - olyan mértékben indítványozta a szabadságvesztés-büntetés enyhítését, hogy az a kényszerintézkedések beszámításával kitöltött legyen.

A II. r. vádlott védője az időmúlásra és arra figyelemmel, hogy a II. r. vádlott az I. r. vádlott határára sodródott a bűncselekmények elkövetésébe, a büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

A III. r. vádlott védője arra figyelemmel, hogy a III. r. vádlott téves feltevésben volt, hiszen azt hitte, hogy az I. és II. r. vádlott a telephely tulajdonosa, elsődlegesen a III. rendű vádlott tévedés címén történő felmentését indítványozta. Egyebekben - mivel álláspontja szerint nem bizonyítható az sem, hogy a III. r. vádlott a helyszínen járt, mert erre a híváslista nem elegendő bizonyíték - bizonyítékok hiánya okából való felmentést indítványozott, továbbá másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését és enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását kérte.

A IV. r. vádlott védője a fellebbezését módosított tartalommal tartotta fenn. Elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, mivel az első fokú ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés a), b), c) pontja alapján megalapozatlan. Másodlagosan, mivel álláspontja szerint a IV. r. vádlott bűnösségre nem került bizonyításra, az csupán feltételezéseken alapult, bizonyítékok hiánya okából a IV. r. vádlott felmentését kérte. Harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

Az V. r. vádlott védőjének álláspontja szerint a jelentős időmúlásra, az V. r. vádlottal szemben alkalmazott hosszú tartamú kényszerintézkedésre figyelemmel, a büntetés célját már elérte, ezért a vele szemben kiszabott szabadságvesztés olyan mérvű enyhítését indítványozta, hogy az az előzetes fogvatartásban és a házi őrizetben töltött idő beszámításával kitöltött legyen.

A VI. r. vádlott védője arra figyelemmel, hogy VI. r. vádlott 4 évig volt előzetes letartóztatásban, 6 hónapig házi őrizetben, és arra figyelemmel, hogy idős, beteg szüleit gondozza, az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítő szakasz alkalmazásával történő enyhítését és enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását indítványozta.

A VII. r. vádlott védője indítványozta, hogy az ítélőtábla az első fokon kiszabott szabadságvesztést a kísérletre, a jelentős időmúlásra, a hosszú büntetőeljárásra és arra figyelemmel, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetésekor még fiatal felnőtt volt, alkalmazza a kétszeres enyhítés lehetőségét. Másodlagosan pedig indítványozta, hogy - amennyiben a másodfokú bíróság nem enyhítené a szabadságvesztés büntetés tartamát, úgy - a VII. r. vádlottal szemben fele részben felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki.

A VIII. r. vádlott védője az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

Az ítélőtábla a fellebbezések közül az ügyész fellebbezését ítélte részben alaposnak.

* * *

A főügyési indítványban foglaltakra figyelemmel rámutat, hogy az ítélőtábla kollégiumának egységes álláspontja szerint ha az eljárás megismétlésre kerül, az ítélet fejrészában csak a megismételt időpontok feltüntetése szükséges, tekintet nélkül arra, hogy az eljárás megismétlésére iratismertetéssel vagy ténylegesen került sor.

Az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta és olyan eljárási szabályt nem sértett, ami az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványokat alapos indokokkal utasította el, azokkal a másodfokú bíróság egyetértett.

Bf.I.84/2013/27.

A fellebbezési eljárásban az I. r. és a III. r. vádlottak védője bizonyítási indítványt terjesztett elő. Az ítélőtábla ezen bizonyítási indítványokat mint sürgősségi elutasította. Az, ahogy az I. r. vádlott egészségi állapotában jelentős változás következett be, az elsőfokú bíróság előtt is ismert tény volt.

A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy arra vonatkozóan is aggálytalan, az igazságügyi orvosszakértői vélemény, hogy az I. r. vádlott beszámítási képessége a cselekmény elkövetésekor még nem volt korlátozott, elmeállapotában csak utóbb

következett be változás, melynek következtében jelenleg közepes-súlyos fokban korlátozott a beszámítási képessége.

A szakértők ezen megállapítását támasztja alá az I. r. vádlott által elkövetett cselekmények jellege, az, hogy az I. r. vádlott volt, aki a vevőkkel tárgyalt és őt határozott fellépésű, meggyőző személynek írták le a tanúk is. Ez a körülmény kizárja, hogy a cselekmény elkövetésekor beszámítási képessége korlátozott lett volna.

A III. r. vádlottnál az első fokú ítélet szerint is enyhe fokú értelmi fogyatékoság és személyiségzavar állapítható meg. A fellebbezési nyilvános ülésen csatolt orvosi iratok a figyelembe vett szakértői véleményekhez képest újdonságot nem tartalmaznak. Ezért a további bizonyítás szükségtelen, így a bizonyítási indítványokat a másodfokú bíróság elutasította.

* * *

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével döntően megalapozott tényállást állapított meg, de az az iratok egybehangzó adatai, a vádlottak fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatai, illetőleg tényből levont következtetés alapján - figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára - az alábbiak szerint kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorul:

Az I. r. vádlott büntetett előéletű.

A II. r., a VI. r. és a VII. r. vádlott a bűncselekmény elkövetését megbánta.

A IV. r. vádlott két kiskorú gyermeke tartósan beteg.

Az V. r. vádlott neve 2012. december 18. napjától (1. sz. név), új élettársi kapcsolatban él, és 2013. április 9-én ikergyermekeknek adott életet.

A VII. r. vádlott élettársa az eljárás ideje alatt öngyilkos lett, melyet az elsőfokú bíróság egyébként enyhítő körülményként értékelt, de ennek nem volt tényállásbeli alapja.

A VIII. r. vádlottal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés határozatának száma helyesen: 16.Bk.**225**/2007/2.

Az első fokú ítélet II/a. tényállási pontjára vonatkozóan mellőzi az ítéletábra, hogy az I., II., III., IV. r. vádlottak értéktárgyakat eltulajdonítottak volna. A 17. oldal 4. bekezdését akként módosítja, hogy nem „értéktárgyakat tulajdonítottak el oly

módon", hanem értéktárgyakat oly módon értékesítettek.

Mellőzi a 17. oldal 8., 10. bekezdését, ehelyett azt állapítja meg, hogy az I., II., III., IV. r. vádlottak (3. sz. név) és (4. sz. név) részére eladott, de általuk el nem szállított értéktárgyakat jutalék fejében személyes céljaikra megtartották.

Az első fokú ítélet indokolásából, a 27. oldal 3. bekezdéséből a tényállásba utalja azt a megállapítást, hogy a szerződés megírását követően a III. és IV. r. vádlott a pénzt szétosztotta.

A II/a. tényállását kiegészíti azzal, hogy az I., II., III., IV. r. vádlottak egymás tevékenységéről tudva, a vevők megtevesztésével, közösen, jogtalan haszonszerzési céllal a tulajdonosoknak kárt okoztak.

A 19. oldal 3. bekezdésének utolsó előtti sorában a lefolytatásra került szó helyett, az helyesen lefoglalásra került.

A megtérült kár összege 18.841.622,- forint, míg a meg nem térült kárt 87.142.953,- forint.

A magánfél jogi képviselője útján polgári jogi igényét 2009. július 3. napján 73.600.000,- forint erejéig előterjesztette és a lefoglalt tárgyak kiadását is kérte.

A tényállás II/b. és c. pontjában foglalt cselekményeket az I., II., III. r. vádlottak egymás tevékenységéről tudva, közösen követték el, és azzal kárt kívántak okozni.

A II/b. alatti [település megnevezése]-i telephelyről az I. r. vádlott más sértetteknek is megkísérelt értéktárgyakat értékesíteni, mely cselekményért a Szigetvári Városi Bíróság 2.B.88/2010/4. számú ítéletével jogerősen 160 napi tétel, összesen 80.000,- forint pénzbüntetésre ítélte.

Bf.I.84/2013/27.

A tényállás III/a. pontjában az első fokú ítélet 22. oldal 4. bekezdésében az V. r. vádlott - helyesen - V. r. vádlott, nem pedig VI. r. Ugyanezen oldal 5. bekezdés első sorában a „megállapításnak megfelelően” helyesen megállapodásnak megfelelően. Ugyancsak a 22. oldalon az utolsó előtti bekezdést pontosítja, hogy amfetamin tartalmú speed gyurmát értékesítettek.

A 23. oldal 6. bekezdésében nem a jelentős mennyiség felső, hanem alsó határának 11,2-szerese a hatóanyag-tartalom.

A 26. oldal 3. bekezdését akként helyesbíti, hogy 4545 db extasy tableta hatóanyag tartalma haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát.

Az I., II., V., VI. r. vádlottak a kábítószer értékesítésében megállapodtak és a bűncselekményt hónapokon keresztül folyamatosan, szervezeten követték el.

Az I., II. r. vádlottak a VI. r. vádlott által az V. r. vádlotton keresztül rendelkezésükre bocsátott kábítószerből a VIII. r. vádlottnak összesen 600,8963 gramm amfetaminport, a XI. r. vádlottnak 70 gramm speed port értékesítettek, melyért összesen 2.874.000,- forintot kaptak, figyelemmel arra, hogy 0,7 grammot 3.000,- forintért értékesítettek.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítélet tábla a fenti kiegészítésekkel, illetőleg helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

* * *

A fentiekén túl az első fokú ítélet indokolásának 32. oldal 7. bekezdésében írtakat akként helyesbíti, hogy az I. és II. r. vádlottak vallomása a III. és IV. r. vádlottakra is **terhelő** volt, nem pedig tagadó, ahogy azt az első fokú ítélet tartalmazta.

A 36. oldal 1. bekezdését akként helyesbíti, hogy az eltulajdonított tárgyak helyett értékesített tárgyakat kell érteni.

Az elsőfokú bíróság 47. oldal 7. bekezdésében helyesen állapította meg, hogy (5. sz. név) vallomását elvetette, téves azonban, hogy kirekesztette a bizonyítékok köréből, ezt a megállapítást mellőzi az ítélet tábla, mert kirekeszteni csak a törvénysértően beszerzett bizonyítékot lehet, amit nem fogad el a bíróság, azt helyesen elveti.

* * *

Az elsőfokú bíróság a III. és IV. r. vádlottak vonatkozásában védekezésüket elvetette és a tényállást a vádlott-társak terhelő vallomása, a tanúk vallomása és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok alapján látta kétséget kizáróan megállapíthatónak.

Az elsőfokú bíróság részletesen számot adott a bizonyítékok értékeléséről, kellően indokolta, hogy a III., IV. r. vádlottak tagadó vallomását miért vetette el. Indokai logikusak és mindenben megfelelnek az iratokban rögzítetteknek. Ennek során részletes indokát adta annak is, hogy a III. r. vádlott miért nem lehetett tévedésben. E körben kifejtett álláspontját az ítélet tábla mindenben osztotta.

A bizonyítékok mérlegelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhet sor.

Ami a VIII. r. vádlott kábítószer függőségét illeti, az elsőfokú bíróság megalapozottan fogadta el az aggálytalan orvosszakértői véleményt, mely szerint a VIII. r. vádlott rendszeres kábítószer-fogyasztó, de kábítószer-függőnek nem tekinthető. Így a III., IV. r. vádlottak felmentésére, illetőleg a VIII. r. vádlott cselekményének eltérő minősítésére irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják, melyek eredményre nem vezethettek.

Mindezekon felül pedig az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére sem eljárási szabálysértés, sem megalapozatlanság miatt nincs törvényes lehetőség.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett valamennyi vádlott bűnösségére és cselekményeiket döntően a törvénynek megfelelően minősítette. Tévedett azonban, amikor a tényállás II/a. pontjában foglalt cselekményt a váddal egyezően lopás büntettként értékelte.

A vádlottak általi megvalósítás módjából, illetőleg a II/b. és c. pont alatti cselekmények során tanúsított magatartásukból is az a jogi következtetés vonható le, hogy az I., II., III., IV. r. vádlottak a [település megnevezése]-i telephelyen lévő értéktárgyakat nem tulajdonították el, az ő részükről elvételre nem került sor, hanem a vevőket tévedésbe ejtve a telephelyen fellelhető értéktárgyakat mint sajátjukat értékesítették, és ezzel jogtalan haszonra törekedve a tulajdonosnak kárt okoztak. Ugyanez volt a szándékuk a II/b. és c. pontban foglalt cselekmények során is.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2005. Büntető jogegységi határozat III. pontja szerint is lehetséges, hogy passzív alany és a sértett személye elválik egymástól. Jelen

Bf.I.84/2013/27.

esetben a passzív alany a vevő, akit tévedésbe ejtettek a cselekmény során, a sértett pedig a tulajdonos, akinél a kár bekövetkezett.

Ezért az ítélőtábla I., II., III. és IV. r. vádlottak II/a. pont alatti cselekményét a Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulataba ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel, a (7) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett csalás büntetnének minősítette.

Az elsőfokú bíróság a tényállásban helyesen állapította meg, hogy az I., II., III. r. vádlottak a II/a. pontban foglalt cselekmény után megállapodtak abban, hogy további, hasonló jellegű cselekményeket követnek el és ennek megfelelően két hasonló

cselekmény elkövetését megkísérelték.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság ennek jogi értékelését elmulasztotta, mikor a II/b. és c. pont alatt írt cselekményeket nem minősítette a Btk. 318. § (2) bekezdés a) pontja szerinti bünszövetségben elkövetettnek is. Ezért a másodfokú bíróság az I., II. és III. r. vádlottak II/b. és c. pontjában írt cselekményét a Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulatába ütköző és figyelemmel a (2) bekezdés a) és c) pontjára, egy esetben a (6) bekezdés b) pont, egy esetben pedig az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő 2 rb. csalás büntette kísérletének minősítette.

Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy az első fokú ítélet szemben a rendelkező rész helyes minősítésével - nyilvánvalóan elírás folytán - az ítélet 53. oldal 3. bekezdésében a III. r. vádlott mindkét cselekményénél (6) bekezdés b) pontot jelöl meg, de ebből az egyik cselekmény (5) bekezdés b) pont szerint minősül.

Az elsőfokú bíróság a csalási cselekmény és a kábítószerrel visszaélés büntette esetében is elmulasztotta a fordulatok megjelölését, pedig ezen cselekmények több elkövetési magatartással is megvalósíthatóak és a fordulat megjelölése a 61. számú Bkv. alapján szükséges.

Erre figyelemmel az ítélet tábla ahol a minősítést megváltoztatta, ott a fordulatot megjelölte, míg az egyébként helyesen minősített kábítószerrel kapcsolatos cselekmények vonatkozásában megállapította, hogy az I., II., V., VI. és VII. r. vádlottak cselekménye a 4. fordulatba ütközik, hiszen a vádlottak a cselekményt kereskedéssel valósították meg, míg a VIII. r. vádlott cselekménye a 3. fordulatba ütközik, mert ő a cselekményt megszerzéssel valósította meg.

Egyebekben a cselekmények minősítése törvényes.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorulnak:

Az ítélet tábla valamennyi vádlott esetében enyhítő körülményként értékelte a további időmúlást, a hosszú büntetőeljárás, az I., V., VI. r. vádlottaknál a hosszú kényszerintézkedés hatálya alatt állást, valamint II., VI. és VII. r. vádlottak esetében a megbánást, IV. r. vádlott esetében további enyhítő a két tartósan beteg gyermek eltartása. VII. r. vádlott esetében a büntetlen előélet helyett a fiatal felnőttkor az enyhítő körülmény, hiszen 21 éves volt a terhére rótt cselekmény elkövetésekor. VIII. r. vádlott esetében helyesen a bűnösségre kiterjedő beismerő vallomás az enyhítő körülmény.

További súlyosító körülmény VI. r. vádlott esetében a büntetett előélet, I., II., III. r.

vádlottak esetében, hogy két cselekményük kétszeresen minősül, továbbá, I., II., V. és VI. r. vádlottal esetében, hogy a kábítószerrel visszaélést bünszövetségben követték el. Itt jegyzi meg az ítélet tábla, hogy a VII. r. vádlott esetében, akinek egyetlen cselekménye kísérleti szakban maradt, nem látta megállapíthatónak a bünszövetségben való részvételét. I., II., III., IV. r. vádlottak esetében azt, hogy a vagyon elleni bűncselekmények két körülmény folytán is súlyosabban minősülnek.

A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság mellőzte az első fokú ítélet 56-57. oldalán tett alábbi megállapításokat:

56. oldal 3. bekezdés „a magyar bírói büntetéskiszabási gyakorlat kábítószerrel kapcsolatos cselekmények kapcsán nem alkalmazza az életfogytig tartó szabadságvesztés”. Az elsőfokú bíróságnak ezen megállapítását semmi nem alapozza meg, a törvény életfogytig tartó szabadságvesztéssel is rendeli büntetni I., V., VI. és VII. r. vádlottak terhére megállapított bűncselekményt.

Mellőzi az I., V., VI. és VII. r. vádlottak esetében azt a megállapítást, hogy milyen tartamból kiindulva kell a büntetést kiszabni, hiszen a helyesen alkalmazott elkövetéskori törvény középmértékre vonatkozó rendelkezést nem tartalmaz, ezért a büntetés mértékére a különös részi tételkeret az irányadó.

Így az I. r. vádlott esetében a halmazati büntetés, illetőleg V., VI., VII. r. vádlottak esetében a büntetés tartama 5-20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy ezen vádlottakkal szemben határozott tartamú szabadságvesztés kiszabása elegendő a büntetési célok elérése érdekében.

Bf.I.84/2013/27.

Az azonos büntetési tartamon belül nem hagyható figyelmen kívül, hogy az I. r. vádlott esetében halmazati büntetés kiszabása szükséges és a terhére megállapított vagyon elleni bűncselekmények közül is a legsúlyosabb 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, ezért az ítélet tábla álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a törvényi minimumot alig meghaladó szabadságvesztés kiszabásával elérhetőnek találta a büntetés céljait.

Az I. r. vádlott jelenlegi egészségi állapotát és az enyhítő körülményeket is figyelembe véve a büntetés lényeges súlyosítása indokolt, ezért a börtön tartamát a másodfokú bíróság 8 évre súlyosította, mert ez a tartam áll arányban a nagyobb számú és jelentős súlyú bűncselekménnyel és ez biztosítja a belső arányosságot is.

Az ítéltábla álláspontja szerint az V. r. vádlottal szemben az időközben bekövetkezett személyi körülményekben való változásra figyelemmel, az eljárás jelenlegi szakaszában indokolt az enyhítő szakasz alkalmazásával a törvényi minimum alatt nem sokkal meghatározott 4 év 6 hónap börtön. Ennek lényeges súlyosítása illetőleg enyhítése sem indokolt.

A VI. r. vádlott volt, aki a kábítószer beszerezte és hosszabb időn keresztül a V. r. vádlott közreműködésével az I. és II. r. vádlottat kábítószerrel ellátta. Korábban már két alkalommal volt büntetve, jelen cselekményét is felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el. Vele szemben a törvényi minimumot nem sokkal meghaladó 6 év fegyház az általa elkövetett egy cselekmény mellett is arányos, annak sem lényeges enyhítésére, sem lényeges súlyosítására nem látott indokot a másodfokú bíróság. Esetében a fegyház végrehajtási fokozat is helyes, hiszen nincs olyan körülmény, ami az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását indokolná.

A VII. r. vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés büntetést azért ítélte a másodfokú bíróság megfelelőnek és arányosnak, mert a VII. r. vádlott csak egy cselekményrészbe kívánt bekapcsolódni, de a kábítószer I. r. vádlottnál történt lefoglalása folytán a cselekmény kísérleti szakban maradt. Ezért indokolt a büntetést enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabni, annak lényeges enyhítésére azonban nem kerülhet sor és a büntetés fele részben felfüggesztése sem indokolt.

A II. és III. r. vádlottal szemben kiszabható halmazati büntetés 5-10 évig terjedhet. A másodfokú bíróság egyik vádlott esetében sem találta indokoltnak az enyhítő szakasz alkalmazását, ezért azt mellőzte, és a büntetés tartamát a törvényi minimumnak megfelelő 5 évre súlyosította. Ennél súlyosabb büntetés kiszabását azonban egyik vádlott esetében sem látta indokoltnak a nyomatékos enyhítő körülményekre figyelemmel.

A IV. r. vádlott esetében a kiszabható büntetés tartama 2-8 évig terjedő szabadságvesztés. A büntetett előéletű és 100.000.000,- forintot meghaladó kárt okozó bűncselekmény miatt az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 év 2 hónap szabadságvesztés aránytalanul enyhe, azt a másodfokú bíróság 3 évre súlyosította, és a IV. r. vádlott enyhe fokú szellemi fogyatékosága mellett sem látta indokolta a börtönnél enyhébb fogház fokozat megállapítását, ezért a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani.

A VIII. r. vádlottal szemben 5 évig terjedő szabadságvesztés kiszabását teszi lehetővé a törvény. Az elsőfokú bíróság által megállapított 10 hónap börtön arányos és egyben szükséges is a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt újabb bűncselekményt elkövető vádlottal szemben, így annak enyhítése nem indokolt.

Az I., V. és VII. r. vádlottak vonatkozásában osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a tekintetben, hogy indokolt az enyhébb végrehajtási fokozat, azaz fegyház helyett börtön alkalmazása.

Az ítélőtábla álláspontja szerint az így kiszabott büntetések mellett állapítható meg az ítéletben a vádlottak közötti belső arányosság.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottakat eltiltotta a közügyek gyakorlásától és annak tartamát az I. r. vádlott kivételével helyesen határozta meg, de azt nem a személyi körülményeikre figyelemmel kell meghatározni, hanem a cselekmény jellegére, súlyára, a vádlottak előéletére, személyiségükben rejlő társadalomra veszélyességre figyelemmel. Így a másodfokú bíróság az indokolást ekként helyesbítette és az I. r. vádlottal szemben a közügyektől eltiltás tartamát 6 évre súlyosbította.

A VI. r. vádlottal, és - bár nem hivatkozott rá az indokolásban az elsőfokú bíróság, de helyesen - a VIII. r. vádlottal szemben a törvénynek megfelelően került sor a felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtásának elrendelésére, e körben az ítélőtábla a VIII. r. vádlott esetében az ide vonatkozó határozat számát helyesbítette: 16.Bk.225/2007/2.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy II. és V. r. vádlottak esetében a kényszerintézkedések egy-egy időpontja elírásra került, mely elírás a II. r. vádlott esetében a beszámítást is érintette. Ezért megállapította, hogy a II. r. vádlott 2007. december 29-től volt előzetes letartóztatásban, míg az V. r. vádlott

Bf.I.84/2013/27.

2010. május 3-ig volt házi őrizetben. II. r. vádlott esetében pedig a beszámítást is ennek megfelelően helyesbítette.

A másodfokú bíróság által eszközölt tényállás kiegészítésére figyelemmel megállapítható, hogy az I., II., V., VI. r. vádlottak milyen összegre tettek szert a kábítószer értékesítése révén. A lefoglalt extasy tabletták vonatkozásában a vagyonekbevételezésnek nincsen helye, míg a vádlottak VIII. és XI. r. vádlottak részére értékesített kábítószerért összesen 2.874.000,- forintot kaptak.

Az 1/2008. Büntető jogegységi határozatban foglaltakra is figyelemmel ezt a vagyongyarapodást el kell vonni, ezért az ítélőtábla az I., II., V. és VI. r. vádlottakkal szemben személyenként 2.874.000,- forintra vagyonekbevételezést rendelt el a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

Tévedett az elsőfokú bíróság, mikor a polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasította. A kár, illetőleg a megtérült kár megállapítható a rendelkezésre álló iratok alapján. A tényállás kiegészítéséből megállapítható, hogy a meg nem térült kár összege 87.142.953,- forint. A magánfél a korábbi szakvélemény ismeretében 2009. július 3-án 73.600.000,- forintba terjesztette elő polgári jogi igényét. Mivel a kereseti kérelmen nem lehet túlterjeszkedni, így a másodfokú bíróság az I., II., III., IV. r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezte ezen összeg megfizetésére a Be. 335. § (1) bekezdése és a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján.

A polgári jogi igény vonatkozásában az előterjesztés időpontjában az illeték maximuma 900.000,- forint volt. Az I. és II. r. vádlottak a cselekmény elkövetését és az okozott kárt elismerték, így esetükben a mérsékelt illeték alkalmazható. Ezért III., IV. r. vádlottakat egyetemlegesen 900.000,- forint illeték megfizetésére, míg ebből egyetemlegesen I. és II. r. vádlottakat 90.000,- forint illeték megfizetésére kötelezte a bíróság az 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés és 58. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a bűnjelekre vonatkozó rendelkezések körében két tételszám elírásra került, míg a Bjk.II/13/2008/43. tétel alatti bűnjel lefoglalását elmulasztotta megszüntetni az elsőfokú bíróság, valamint a Bjk.395/2008/V. alatti bűnjeleket elmulasztotta V. r. vádlottnak kiadni. Így ezeket a rendelkezéseket a másodfokú bíróság jelen határozatával helyesbítette illetve pótolta.

Az elsőfokú bíróság az egyesített büntetőügyben felmerült bűnügyi költséget nem vezette át az egységes költségjegyzékbe, és arról nem is rendelkezett. Ezért a másodfokú bíróság az első fokú eljárásban felmerült további bűnügyi költség megfizetésére akként kötelezte a vádlottakat, hogy I., II., III. és IV. r. vádlottakat 307.268,- forint megfizetésére kötelezte egyetemlegesen, míg I. r. vádlottat 21.000,-, III. r. vádlottat 28.800,-, IV. r. vádlottat 148.500,- forint megfizetésére kötelezte a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábla az ügyész fellebbezését részben alaposnak ítélve, az első fokú ítéletnek I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII. r. vádlottakra vonatkozó részét hivatalból is felülbírálván a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a III. r. vádlott védelmével 46.500,- forint, IV. r. vádlott védelmével 15.000,- forint és a VIII. r. vádlott védelmével 15.000,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az ítéletábla III., IV. és VIII. r. vádlottakat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdése

alapján kötelezte.

Szeged, 2013. április 24. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.	Sefta Márta dr. sk.	Dr. Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.84/2013/27. számú, illetve a Szegedi Törvényszék 1.B.1293/2008/612. számú ítéletének I., II., III., IV., V., VI., VII. és VIII. r. vádlottakra vonatkozó és jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2013. április 24.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke